

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 21 november 2011

1143/2011

Social- och hälsovårdsministeriets förordning

om beräkning av gränserna för försäkringsföreningarnas korrigerade solvenskapital och av utjämningsbeloppet och gränserna för detta samt om beräkningsgrunderna

Utfärdad i Helsingfors den 8 november 2011

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 10 kap. 3 § 5 mom. och 10 a kap. 12 § i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987), sådana de lyder i lag 1231/2009:

1 §

Beräkning av det kapitalkrav som följer av ett enskilt skadefall

För den del av försäkringsrörelsen som en försäkringsförening inte har tryggtat genom överskadeåterförsäkring, ska föreningen beräkna det kapitalkrav som följer av ett enskilt skadefall. För beräkning av detta krav ska föreningen, med beaktande av de största realistiskt tänkbara skadorna, ange storleken av det största enskilda ersättningsbelopp för egen räkning som föreningen har att ansvara för.

Vid beräkning av kapitalkravet i ett enskilt skadefall ska försäkringsgrenarnas inbördes beroende beaktas.

2 §

Beräkning av minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet

Minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet beräknas beroende på föreningens återförsäkringssätt enligt formel (1), (2) eller (3) i bilaga 1. De försäkringstekniska riskerna tas i beaktande på det sätt som anges i formlerna.

3 §

Utjämningsbeloppets övre gräns

Utjämningsbeloppets övre gräns beräknas enligt formel (4) i bilaga 1.

4 §

Beräkning av utjämningsbeloppets målgräns

Utjämningsbeloppets målgräns beräknas enligt formel (5) i bilaga 1.

5 §

Beräkning av utjämningsbeloppets normalbelopp

Utjämningsbeloppets normalbelopp beräknas enligt formel (6) i bilaga 1.

6 §

Beräkning av det belopp som från utjämningsbeloppet upplöses till resultatet

Det belopp som från utjämningsbeloppet upplöses till resultatet beräknas enligt formel (7) i bilaga 1.

7 §

Beräkning av utjämningsbeloppet

Utjämningsbeloppet utgörs av skillnaden mellan utjämningsbeloppets normalbelopp enligt 5 § och det belopp som från utjämningsbeloppet upplöses till resultatet enligt 6 §.

8 §

Beräkningar som görs mitt under året

Det kapitalkrav som följer av de försäkringstekniska riskerna och det kapitalkrav som följer av ett enskilt skadefall kan tas upp till de värden de uppgick till vid föregående års slut, om en ny beräkning med sannolikhet leder till ett slutresultat i samma storleksklass. Om förändringar som väsentligt inverkar på kapitalkravens storlek dock har inträffat i en försäkringsrörelse efter utgången av föregående år, ska kapitalkraven bedömas på nytt. Samma förfarande ska tillämpas, om det finns grundad anledning att anta att det korrigerade solvenskapitalet underskrider minimibeloppet.

Utjämningsansvarets övre gräns ska bedömas på nytt, om det är sannolikt att den väsentligt avviker från värdet i föregående bokslut och att den inverkar på utjämningsbeloppets storlek.

Då beräkningar görs i de fall som avses i 1 och 2 mom. ska som premieintäkt och driftskostnader användas en uppskattning av premieintäkterna och driftskostnaderna under hela året.

9 §

Beräkningsgrunder

I grunderna för beräkning av gränserna för föreningens korrigerade solvenskapital samt utjämningsbeloppet och gränserna för detta ska följande läggas fram:

1) värdet av konstanten a , om detta avviker från det antagna värde som konstanten a har enligt bilaga 1,

2) värdet av parametern γ_1 , om detta avviker från det antagna värde som konstanten γ_1 har enligt bilaga 1,

3) de tillvägagångssätt som avses i 10 a kap. 13 § i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987), om de avviker från tillvägagångssätten enligt denna förordning,

4) sådana förfaranden som avviker från förfarandena som avses i bilagan 1.

I andra situationer än de som avses i 1 mom. behövs ingen beräkningsgrund.

Värdet av parameter γ_1 som avses i 1 mom. 2 punkten får avvika från utgångsvärdet i bilaga 1 endast, om försäkringsföreningen har lämnat till Finansinspektionen en motiverad ansökan i ärendet och Finansinspektionen har godkänt ansökan. I motiveringen till ansökan ska det finnas en uppskattning av den beräknade utvecklingen av föreningens solvensställning och försäkringsrörelse under de kommande åren samt en redogörelse för den inverkan ändringen i utjämningsbeloppet har på premierna.

10 §

Bokslutshandlingar

Försäkringsföreningen ska till sina bokslutshandlingar foga en redogörelse för uträkningen av utjämningsbeloppet och det korrigerade solvenskapitalet samt av gränserna för dessa. Av redogörelsen ska i detalj framgå att det korrigerade solvenskapitalet uppfyller de krav som ställs på det och att utjämningsbeloppet befinner sig mellan den undre gräns som beräknats enligt 10 kap. 3 § 3 mom. i lagen om försäkringsföreningar och den övre gräns som beräknats enligt 3 § i denna förordning.

I den redogörelse som avses i 1 mom. ska tillräckligt klart och exakt läggas fram hur de föreningsspecifika faktorerna och parametrarna enligt denna förordning har beräknats.

11 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 21 november 2011.

Genom denna förordning upphävs social- och hälsovårdsministeriets förordning om beräkning av gränserna för försäkringsförening-

arnas korrigerade solvenskapital och av ut- samt om beräkningsgrunderna (1849/2009).
jämningsbeloppet och gränserna för detta

Helsingfors den 8 november 2011

Social- och hälsovårdsminister *Paula Risikko*

Övermatematiker Pertti Pulkkinen

Bilaga 1

Formler som ska tillämpas vid beräkning av minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet

Om försäkringsföreningen har tryggt sin försäkringsrörelse genom ett överskadeåterförsäkringsavtal, beräknas minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet enligt formeln

$$(1) \quad X_{\max} + L - B,$$

Om föreningen har både försäkringsrörelse som är tryggad genom ett överskadeåterförsäkringsavtal och annan rörelse, beräknas minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet enligt formeln

$$(2) \quad X_{\max} + L - B + (0,2 + \sqrt{6 \cdot \frac{M'}{P'} + 0,02}) \cdot P' + M',$$

där X_{\max} , L och B avser storheter i fråga om rörelse som är tryggad genom ett överskadeåterförsäkringsavtal samt P' och M' storheter för annan rörelse.

I annat fall beräknas minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet enligt formeln

$$(3) \quad (0,2 + \sqrt{6 \cdot \frac{M}{P} + 0,02}) \cdot P + M.$$

Formler som ska tillämpas vid beräkning av utjämningsbeloppet och dess övre gräns

Utgjämningsbeloppets största möjliga belopp U_{\max} definieras genom uttrycket

$$(4) \quad U_{\max} = 3 \cdot P.$$

Utgjämningsbeloppets målgräns U_1 erhålls genom formeln

$$(5) \quad U_1 = U_{\max}/3.$$

Utjämningsbeloppets normalbelopp $U^n(t)$ beräknas enligt formeln

$$(6) \quad U^n(t) =$$

$$\max(0, \min(U_{\max}, (1 + \gamma \cdot \tau/12) \cdot (U^n(t-1) - U^p(t-1)) + (\bar{f} + a) \cdot B - X)).$$

där $U^n(t-1)$ är utjämningsbeloppets normalbelopp och $U^p(t-1)$ är det belopp som från utjämningsbeloppet upplöses till resultatet i beräkningen av utjämningsbeloppet vid slutet av föregående år.

Det belopp som från utjämningsbeloppet upplöses till resultatet är

$$(7) \quad U^p(t) = \min(\gamma_1 \cdot U(t-1), (U^n(t) - U_1)^+),$$

där $U(t-1)$ är utjämningsbeloppet i beräkningen av utjämningsbeloppet vid slutet av föregående år.

Om de formler för beräkning av utjämningsbeloppets övre gräns, målgränsen eller utjämningsbeloppets normalbelopp som ingår i denna bilaga för någon försäkringsförening riskteoretiskt betraktat är olämpliga till följd av beståndsöverföring, ringa premieinkomster för egen räkning, återförsäkringsarrangemang eller andra orsaker, får föreningen anhålla om att Finansinspektionen fastställer de ändrade formlerna.

Storheter som ska tillämpas vid beräkning av minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet och utjämningsbeloppet

a = grundkonstant, $a = 0,06$.

Med Finansinspektionens samtycke kan det för konstanten fastställas något annat värde inom intervallet $0 \leq a \leq 0,15$, såvida inte föreningens försäkringsbestånds sammansättning ger befogad anledning till ett större värde.

γ = räntekoefficient, $\gamma = 0,015$.

γ_1 = parameter för upplösning av utjämningsbeloppet, $0 \leq \gamma_1 \leq 0,115$. Utgångsvärdet för parameter γ_1 är $\gamma_1 = 0$.

τ = granskningsperiodens längd i månader.

$B(t)$ = $\bar{B}(t) + V(t-1) - V(t)$ = premieintäkter, korrigerade med mottagna och utbetalda provisioner, för egen räkning året t .

$\bar{B}(t)$ = premieinkomst för egen räkning med tillägg för den andel som använts till vinstutdelning i form av återbäringar och med tillägg för av återförsäkrare betalade provisioner och vinstandelar som ingår i premier samt med avdrag för kreditförluster och provisioner och vinstandelar som ingår i premierna för mottagen återförsäkring räkenskapsåret t .

$f(t)$ = $\frac{X(t)}{B(t)}$ = (med premieprovisioner korrigerad) observerad skadeprocent räkenskapsåret t .

\bar{f} = genomsnittlig skadeprocent som erhålls genom uträkning av skadeprocenten för räkenskapsåret och de sex föregående åren, varvid det minsta och det största talet lämnas bort och medeltalet för de fem återstående räknas ut.

Om en genomsnittlig skadeprocent som definierats på detta sätt inte ger ett tillräckligt tillförlitligt resultat då väntevärdet för skadeprocenten bestäms, kan väntevärdet räknas ut på ett annat sätt som baserar sig på tillförlitliga utredningar. För förfarandet ska fastställelse sökas hos Finansinspektionen.

$K(t)$ = ersättningsansvar i bokslutet för år t exkl. utjämningsbelopp, med avdrag för återförsäkrarens andel.

$L(t)$ = driftskostnader för räkenskapsåret t .

$M(t)$ = det i 1 § i förordningen avsedda största ersättningsbeloppet som föreningen har att ansvara för i ett enskilt skadefall.

$P(t)$ = $\bar{f} \cdot B(t)$.

$V(t)$ = premieansvar i bokslutet för år t med avdrag för återförsäkrarens andel.

$X(t)$ = $\bar{X}(t) - K(t-1) + K(t)$ = ersättningskostnader för egen räkning år t .

$\bar{X}(t)$ = ersättningar inklusive skaderegleringskostnader bokförda som utbetalda år t med avdrag för den andel som återförsäkrare betalat.

X_{\max} = de årliga ersättningskostnader för egen räkning räkenskapsåret t som föreningen i värsta fall blir tvungen att betala i enlighet med ett överskadeåterförsäkringsavtal.